

Joke Rodenhuis woont met man Fred Ritsema en kinderen Robin (13), Meagan (9) en Austin (5) in Lakin in de Amerikaanse staat Kansas. Daar hebben ze een bedrijf met 3200 melkkoeien en 2200 vaarskalveren. Bij het bedrijf hoort 1500 hectare bouwland en een hooihandel, Lakin Hay Inc.

Het leek zo goed in de agrarische streek van de Midwest dit voorjaar; optimale omstandigheden voor de akkerbouwers, met groeizame temperaturen en een goed bodemprofiel. Een record aan hectares maïs en sojabonen werd ingezaaid.

Het gewas kwam op, maar vervolgens liet de regen op zich wachten en een extreem warme zomer volgde. Vanaf 1895 worden de temperaturen geregistreerd, en juli 2012 kwam in de boeken als heetste maand sindsdien.

Meer dan de helft van de VS kampt met droogte. In veel gebieden verpieteren de gewassen en de schade is groot. De verwachting van de USDA is dat maïsoptbrengsten 13 procent lager zullen zijn dan vorig jaar, en de oogst van sojabonen 12 procent lager. Met een slechte oogst in het vooruitzicht, weinig graan in opslag in de VS en een redelijk sterke export, zijn de graanprijzen - en daarmee de voerkosten voor de koeien, enorm gestegen.

Mr. Brownback, de gouverneur van

Droog... en heet

Kansas had vorige week nog een vergadering in de buurgemeente. Door de extreme weersomstandigheden van de afgelopen twee jaar zijn er aanpassingen op de regels in de agrarische sector nodig. Er zit een limiet aan het grondwater dat je in Kansas mag pompen. De discussie gaat momenteel over het samenvoegen van die limiet voor de komende jaren. Daardoor worden bouwboeren flexibeler wanneer en hoeveel ze van de waterrechten gebruiken. De regel 'use it or lose it' (het recht op water dat je dit jaar niet gebruikt, komt volgend jaar te vervallen), is ingetrokken. We zijn nog wel tevreden over de overheid in Kansas en hoe die meewerkt om de situatie het hoofd te bieden.

De kwaliteit van de maïskolven is zeer wisselend door extreme hitte en droogte.

Onze akkerbouw is geïrrigeerd. Hoewel wij ook zeker baat hebben bij regenval, zijn we toch iets minder afhankelijk van neerslag dan veel andere gebieden. Het betekent dat we het gewas over het algemeen wel boven de grond krijgen en de maïs een goede lengte krijgt. Voor ons is de kwetsbare periode de tijd van bestuiving. Als die samenvalt met extreme hitte, zoals deze zomer, dan is er geen maximale bevruchting en vullen de kolven zich niet volledig.

Ook vorig jaar was het een extreem droge en warme zomer, we krijgen dus al een beetje ervaring als akkerbouwer in de droogte. In plaats van volledig ingezaaide cirkels (we hebben ronddraaiende irrigatie-

systemen) hebben we halve cirkels maïs en bestaat de andere helft uit luzerne. Op het moment dat luzerne gemaaid is en ligt te drogen, heeft de maïs extra water. Luzerne inkuilen op het heetste moment van de zomer -in plaats van laten drogen tot het geperst kan worden- is gunstiger voor het bodemprofiel. Je kunt dan weer sneller irrigeren waardoor de grond minder uitdroogt en je vervolgens minder 'in te halen' hebt.

MELKGIFT

We zijn tevreden over de melkgift van onze koeien deze zomer. Die bleef, net als vorig jaar, vrij constant. Een koe kan de hitte blijkbaar lang verdragen als de luchtvochtigheid laag is en ze op tijd wordt afgekoeld in de melkstal en aan het voerhek. Het is afwachten hoe het met de drachtigheid is gegaan deze zomer.

Gunstige factoren voor een goede melkgift in de VS waren er alom. We produceerden met z'n allen 3 procent meer melk in de eerste helft van dit jaar, vergeleken met 2011. Met als gevolg dat de melkprijs zakte. En met de hoge voerkosten op dit moment, moet er geld bij in de melkveehouderij. De melkprijs op de termijnmarkten voor deze helft van het jaar lijkt goed, maar we rekenen erop dat de voerkosten hoog blijven.

Wie weet, krijgen de weersdeskundigen gelijk en wordt El Nino spoedig de droogte de baas.